

- ΑΡΘΡΟ του DAVID HARRIS (Διευθύνοντα Συμβούλου της AJC) στην [ΕΛΛΗΝΙΚΗ HUFFINGTON POST](#)

(

9.5.2016

) για τη στάση της Ευρώπης απέναντι στη Χεζμπολάχ:

Πριν σχεδόν τρία χρόνια, η Ευρωπαϊκή Ένωση επιτέλους ξεπέρασε τους ενδοιασμούς της και αποφάσισε να βάλει τη Χεζμπολάχ στη λίστα των τρομοκρατών.

Τα καλά νέα είναι ότι τα 28 κράτη-μέλη ανέλαβαν δράση, μετά την παρακίνηση της Βουλγαρίας, που είχε την εμπειρία ενός θανατηφόρου χτυπήματος της Χεζμπολάχ την προηγούμενη χρονιά, και της Κύπρου που συνέλαβε έναν πράκτορα της Χεζμπολάχ να ελέγχει κάποια μέρη.

Τα κακά νέα είναι πως η Ε.Ε. επέλεξε να διχοτομήσει τη Χεζμπολάχ και να βάλει τη «στρατιωτική πτέρυγιά» της στη λίστα της τρομοκρατίας, αφήνοντας την «πολιτική της πτέρυγα» εκτός λίστας.

Αυτή η διάκριση δεν κάνει πραγματικά καμία διαφορά. Κι αν δεν πιστεύετε εμένα, ακούστε τον ηγέτη της Χεζμπολάχ Χασάν Νασράλα, που τόνισε πως κανείς δεν μπορεί να διαιρέσει την ένωσή του.

Χλευάζοντας την απόφαση της Ε.Ε., ο Νασράλα υποστήριξε: «Κυβέρνηση (του Λιβάνου) χωρίς τη Χεζμπολάχ δεν μπορεί να σχηματιστεί. Σαν αστείο και μόνο, προτείνω οι υπουργοί μας στην επόμενη κυβέρνηση να επιλεγούν από τη στρατιωτική πτέρυγα της Χεζμπολάχ».

Δε συμφωνώ συχνά με τον Νασράλα, αλλά σε αυτή την περίπτωση -του το αναγνωρίζω- είχε δίκιο για την αυταπάτη της Ε.Ε. ότι υπάρχουν δύο Χεζμπολάχ.

Το ευρωπαϊκό επιχείρημα επικεντρώνεται στον ισχυρισμό πως η Χεζμπολάχ είναι επίσης «νόμιμο» κόμμα στο Λίβανο , κατεβαίνει στις εκλογές και έχει μέλη στην κυβέρνηση. Επιπλέον, για να βάλει στη μαύρη λίστα τη Χεζμπολάχ στο σύνολό της, αρνείται σε αυτούς που ψηφίζουν τους υποψηφίους της τα βασικά τους δικαιώματα, βάζοντας επιπλέον σε κίνδυνο τη ρευστή σταθερότητα της περιοχής.

Όντως, αμέσως μετά την απόφαση του 2013, η επικεφαλής Εξωτερικής Πολιτικής της Ε.Ε. Catherine Ashton εξήγησε: «Θέλουμε να είμαστε από την πλευρά μας ξεκάθαροι, στην υποστήριξη μας για τα πολιτικά κόμματα στο Λίβανο και τους ανθρώπους του Λιβάνου. Έχουμε κάνει ξεκάθαρη τη διάκριση».

Το πρόβλημα με αυτή τη γραμμή υπεράσπισης είναι πως αποτυγχάνει να παραδεχθεί το προφανές .

Πρώ τον, η Χεζμπολάχ μπορεί να κατέβει στις εκλογές, αλλά κάτι τέτοιο δεν είναι τόσο διακριτικός τρόπος να εκμεταλλεύεσαι ένα δημοκρατικό σύστημα για να κερδίσεις εξουσία.

Δεύτερον, η Χεζμπολάχ θέλει και τα δύο - να βρίσκεται στο πολιτικό σύστημα διατηρώντας τις στρατιωτικές της δυνάμεις εκτός ελέγχου του συστήματος. Με αυτό τον τρόπο, η Χεζμπολάχ είναι κράτος εν κράτει, θέτοντας σε κίνδυνο την κυριαρχία και την ασφάλεια στο Λίβανο. Και περιέργως, μέχρι τώρα έχει επιτύχει χρησιμοποιώντας αυτή τη διττή στρατηγική.

Τρίτον, όπως και να το πει κανείς, η Χεζμπολάχ είναι μια τρομοκρατική οργάνωση και όλα τα συστατικά μέρη της -όχι μερικά, αλλά όλα- δίνουν τη στήριξη τους στους θανατηφόρους σκοπούς και στόχους της οργάνωσης.

Αυτό ακριβώς λέει και μια ολλανδική έκθεση υπηρεσιών ασφαλείας όταν γράφει: «Η πολιτική και τρομοκρατική πτέρυγα της Χεζμπολάχ ελέγχονται από ένα συντονιστικό συμβούλιο». Η ίδια μελέτη προσθέτει: «Η Ολλανδία έχει αλλάξει την πολιτική της και δεν κάνει πλέον διάκριση μεταξύ των πολιτικών και τρομοκρατικών διακλαδώσεων της Χεζμπολάχ». (Φευ, η Ε.Ε. δεν υιοθέτησε την Ολλανδική απόφαση).

Ποιοι είναι οι στόχοι της οργάνωσης; Δε χρειάζεται να είναι κανείς μυστικός πράκτορας για το να καταλάβει. Αρκεί μόνο μια παρατήρηση των δράσεων της Χεζμπολάχ μέσα στα χρόνια.

Από το ότι συνέπραξαν με τον Σύρο Πρόεδρο Άσαντ και τις ιρανικές δυνάμεις στη διάπραξη μαζικών δολοφονιών στη Συρία, όπου αριθμός των νεκρών φέρεται να πλησιάζει τις 500.000 μετά από 5 χρόνια διαμάχης, μέχρι το ότι σφάγιασαν, τα προηγούμενα χρόνια, Αμερικανούς και Γάλλους στις πρεσβείες τους και στα στρατόπεδα. Από το να φωνάζουν για την καταστροφή του Ισραήλ μέχρι να σχεδιάζουν επιθέσεις εναντίον ισραηλινών και εβραϊκών στόχων παγκοσμίως, όπως τις θανάσιμες επιθέσεις στην ισραηλινή πρεσβεία και το κτίριο της AMIA στο Buenos Aires. Και από τους θανάτους πολιτικών της αντιπολίτευσης μέχρι την ομηρία κατοίκων στο Λίβανο, δεν μπορείς να πεις πως η Χεζμπολάχ είναι ασαφής, όσον αφορά τους γενικούς στόχους της και τις μεθόδους που προτιμά.

Μάλιστα, είναι τόσο ξεκάθαρα προφανές ότι εκτός από τις ΗΠΑ, τον Καναδά, τα μέλη του Συμβουλίου Συνεργασίας των Χωρών του Κόλπου (GCC) - Μπαχρέιν, Κουβέιτ, Ομάν, Κατάρ, Σαουδική Αραβία και Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα - και τα μέλη του Συνδέσμου των Αραβικών Κρατών αναγνώρισαν προσφάτως τη Χεζμπολάχ ως τρομοκρατική οργάνωση.

Ο γραμματέας του Συμβουλίου Συνεργασίας των Χωρών του Κόλπου Αμπντουλατίφ Αλ Ζαγιανί, δε 'μάσησε' τα λόγια του όταν κατηγόρησε τη Χεζμπολάχ ότι πραγματοποιεί «τρομοκρατικές επιθέσεις, λαθρεμπόριο όπλων και εκρηκτικών, προκαλώντας εξεγέρσεις και φέρνοντας χάος και βία». Προσέθεσε πως οι δράσεις της οργάνωσης αποτελούν ευθεία απειλή για την «Αραβική εθνική ασφάλεια».

Συνεπώς, δεν έγινε καμία ψευδής διάκριση μεταξύ «στρατιωτικής» και «πολιτικής» πτέρυγας.

Οπότε, έχουμε την αξιοπερίεργη κατάσταση με τις ΗΠΑ, τον Καναδά, την Ολλανδία, το Ισραήλ, το Συμβούλιο Συνεργασίας των Χωρών του Κόλπου και τα μέλη του Συνδέσμου των Αραβικών Κρατών να συμφωνούν για τον πραγματικό χαρακτήρα της Χεζμπολάχ, και παρόλα αυτά η Ε.Ε. κρατά κατά ένα περίεργο τρόπο μια απόμακρη στάση, εμμένοντας στην πεποίθηση ότι μπορεί να δαμάσει τη συμπεριφορά της Χεζμπολάχ, όταν στην πραγματικότητα, δεν υπάρχει καμία ένδειξη για κάτι τέτοιο.

Μήπως είναι ώρα για την Ε.Ε. να τελειώσει τη δουλειά που ξεκίνησε με την αρχική της απόφαση το 2013, όσον αφορά τη Χεζμπολάχ;

Το σημαντικό αυτό βήμα θα εμπόδιζε σημαντικά την ικανότητα της Χεζμπολάχ να ενεργεί ελεύθερα στην Ευρώπη, δίνοντας δύναμη στις κυβερνήσεις να σταματήσουν τις οργανωτικές προσπάθειες και τις προσπάθειες χρηματοδότησης που πραγματοποιεί εντός της Ε.Ε.

Η τρομοκρατία μας απειλεί όλους. Σαν απάντηση, πρέπει να μην έχουμε αυταπάτες, να είμαστε αποφασιστικοί και ακλόνητοι. Η Χεζμπολάχ είναι αυτό που λέει ότι είναι - μια δογματική, βίαιη οργάνωση που έχει τις ρίζες της στο Σιιτικό Ισλάμ. Το να προσποιηθούμε το αντίθετο δε θα έχει επιτυχία. Η πεποίθηση ότι θα αλλάξει τις θέσεις της επειδή θα μπορούσαμε να «τα βρούμε» στη μέση της διαδρομής δεν θα έχει αποτέλεσμα, ούτε όσον αφορά θέματα πεποιθήσεων που δεν είναι υπό διαπραγμάτευση, ούτε όσον αφορά θέματα πίστης.

Και πάλι, υπενθυμίζω τα λόγια του Χασάν Νασράλα: «Όποιος θέλει με τη βία να αφοπλίσει την Αντίσταση - και το έχω ξαναπεί αυτό - θα του κόψουμε το χέρι, θα τον αποκεφαλίσουμε, και θα ξεφορτωθούμε την ψυχή του. Είμαστε τόσο αποφασισμένοι».

Στο παρελθόν, μερικές ευρωπαϊκές χώρες προσπάθησαν να αντιμετωπίσουν τους τρομοκράτες που λειτουργούσαν σε ευρωπαϊκό έδαφος «ηρεμώνοντας» τους με ελαφρές ποινές φυλάκισης και πρώιμες αποφυλακίσεις, επιδιώκοντας σκοτεινές συμφωνίες παρασκηνιακά, προσποιούμενες πως τα «παράπονά» τους ήταν «νόμιμα», ή ελπίζοντας τουλάχιστον ότι το πρόβλημα θα εξαφανιζόταν με ένα μαγικό τρόπο.

Τα τελευταία χρόνια πάντως, δεδομένων των τραγικών γεγονότων που έχουν εκτυλιχθεί, η Ευρώπη θα έπρεπε να έχει καταλάβει ότι τέτοιες στρατηγικές δεν έχουν αποτέλεσμα. Και έχοντας κατανοήσει αυτό, θα έπρεπε αναπόφευκτα να συνειδητοποιήσει ότι ναι, ο τρόμος είναι τρόμος.

Σε αυτή τη λογική, ναι, η Χεζμπολάχ είναι η Χεζμπολάχ. Δεν υπάρχουν δύο Χεζμπολάχ, αλλά μία. Και αυτή η μία Χεζμπολάχ, στο σύνολό της, θα έπρεπε να τοποθετηθεί συντομότερα στη λίστα της ευρωπαϊκής τρομοκρατίας.

* Το άρθρο δημοσιεύθηκε στη [The World Post](#) και μεταφράστηκε στα ελληνικά.

* ΠΗΓΗ: [The Huffington Post, 9.5.2016](#)